

ÄMK – Silverratten

Älmhults Motorklubbs OT-tävling "Silverratten" har rötter nästan ända tillbaks till klubbens bildande 1952. I år körs "Ratten" för 50:e gången.

Man kan dela in Silverratten i två epoker före 1973 och efter 1973. Sista tävlingen i Epok 1 gick väl 1968 efter att genomförts med viss irregularitet på slutet. Det planerades en tävling 1971 som man tvingades ställa in.

OT-tävlingar på 50 och 60-talet tiden var lite annorlunda mot dagens "grus-racing". Det var lite status att köra "röd-skyltade" bilar, alltså helt nya bilar med interimlicens i väntan på ordinarie registreringsskyltar. I Smålandsposten 12 februari 1962 kan ni se Lennart Diebitsch SMK Malmö forsa mot mål med startnummer 13 i en "rödplåttad" BMC Cooper. Tävlingen vanns av A-junioren Yngve Rosqvist i en BMC Cooper sedan Värnamos Senior Ingemar Johansson i en SAAB lyckats åsamka sig två skadeprickar. OT betydde orientering och tillförlighet, det gällde att ta bilen i mål utan skador. Det blev dock så mycket protester, diskussioner och fusk med vagnskadeprickarna att man senare tog bort dessa.

Gunnar Callbo införde Räddningskårens säkerhetssele i sin Volvo PV sent 50-tal men säkerhetsutrustningen var på den tiden frivillig, "Orren" åkte i vit skjorta och slips långt in på 60-talet i sin SAAB.

Gamla kända sträckor från första epoken är sträckan från gamla Loshultsvägen via Racing Ring och upp till viadukten. En annan klassiker är sträckan från nuvarande golfklubben via Bosse Bills föräldrahem med mål vid gamla tennisbanan/Sydkraft-Eons kontor, lite skillnad mot dagens rallyvägar. På den "gamla goda" tiden fick inte tävlingarna starta före mörkrets inbrott. Med dåtidens analoga Omegaklockor med släpvisare blev det en del minutfel att försöka reda ut i gryningen när ögonen började gå i kors (mellan 50 och 59 sekunder var det lätt att lägga på en minut för mycket på måltiden)

"Kvartetten som sprängdes" - Peter Widing, Anders Wiktorsson, Gösta Karlsson och Lars-Gunnar Gustafsson började planera för att återuppta Silverratten och givetvis som klassisk vintertävling i februari. I organisationskommitten fanns erfarenhet i form av framför allt Lennart Pettersson och Sten-Åke Lindqvist. Ansvarig tävlingsledare lånades in från Växjö MS i form av Ronny Carlsson. På torsdagkvällen före tävling gick inte ägarna att köra tävling på, sen kom det barfrost och lördagkvällen bjöd på gnistrande grusvägar nästan helt utan vägskador. Starten var klockan 17.00 på gamla Ringcentralen på södra utfarten och tävlingen bjöd på 13,5 mil uppdelat på sju specialsträckor. Växjös Ingmar "Konga-Picko" Carlsson med kartläsare Björn "Myran" Edvardsson sågs i mörkret ligga och dra ur dubb ur däcken till BMW:n med hovtång för att innan start anpassa däcken till det för året nya däckreglementet. Det fanns ett minimalt tidsfönster precis på tävlingsdagen då vägarna höll för att köra rally för på söndagen var mildvädret tillbaks. Peter och Anders bestämde då - inte en vintertävling till. Efter mycket funderande och diskussioner blev beslutet att köra Silverratten första helgen i maj. Skälen var framför allt att det inte kolliderade med andra tävlingar, det blev årets första grustävling och det borde inte bli mindre skador på marägarnas grödor. 1974 fick tävlingen ställas in på grund av bensinransoneringen men 1975 var Silverratten tillbaks och blev snabbt en mycket

populär tävling. Stig Blomqvist och Björn Waldegård saknas bland intecknarna i vandringsprisen men större delen av den dåtida svenska eliten finns ingraverade i vandringsprisen. På 80-talet hade vi mer än 400 betalda anmälningar och tvingades gallra bort hälften av anmälningarna för att kunna genomföra tävlingen. Höjdpunkten var SM-arrangemanget 1986 med start och mål på torget i Älmhult. Ola Strömberg med Kalle Grundell som kartläsare i en Ford Escort höll på att missa starten sedan Anders fått igång diskussionen mellan dem på startrampen. Skrönan är att det sista lackades på bilen på släpet under färden ner, men i varje fall var Olas start oviss in i det sista på grund av tidsbrist för att få Forden körklar i tid.

Peter Widing var aktiv i Silverratten till sin död 1987, Anders missade tävlingen 1979 på grund av utlandsboende men var i övrigt aktiv en bit in på 90-talet.